

21
Bl. 89

Honori Supremo

MATRONAE

Generis Nobilitate, Vitae iutegritate, Virtutumqve
qvae Sexum seqviorem ornant, splendore
praestantissimae

DOMINAE

ANNAE ZELI-

ENKIAE,

natalibus *Самыяекае*

VIRI

Plurimum Reverendi, Clarissimi et Amplissimi

DN. JOHANNIS

ZELENKA,

Ecclesiae Augustanae Confessionis, qvae Verusolii
Christo colligitur Sacerdotis, fide orthodoxa,
industria, et meritis conspicui

CONJUGI DESIDERATISSIMAE

XXIII. Decembris Anno aerae Christianae clcclv.
placide in Domino defunctae:

ex

Observantia atqve pietate, qvae Filium

erga

MATREM Charissimam

decer

Monumentum hoc erigebat

Natus Moeftissimus

SAMVEL ZELENKA, S.S. Theol. et Phil. Cultor.

VITEMBERGAE, PRELO HAKIANO.

C. Dio Johanni Boro

Mnino mihi dicendi necessitatem, imponit pietas, et ratio ipsa has partes a me requirit, ut ultimo ac tristissimo officio hoc perfungar. Non possum tamen non ingenue confiteri, verba mihi vix suppetere, quibus supremum quem testari debeo honorem, digne persolvam. Subvereor enim, ut magnum, acerbumque dolorem animo conceptum, idoneis exprimere verbis possem. Quis enim quae-
sto Summum Parentum in liberos amorem, multaque et in numerabilia merita unquam satis concelebravit? Quis dignam illis gratiam retulit, aut beneficia eorum sermone exaequavit? Nullum tanta eloquentia fuisse praeditum, neque tam divino atque in credibili generi dicendi percelebrem floruisse, facile literarum probabunt monumenta. Qui maiorum in nos promerita animo reputant, non modo ea non exornare oratione; sed ne enumerare quidem possunt. Omnia ergo me dicendi ornamenta destituunt, quando dolore et luctu impediatur, propter inopinatum Dederatissimae Matris e vita discessum qui me non turbavit solum; sed penitus deiecit, non sauciavit modo, sed percussit, adeo, ut vix par dolori videar. O inexorable fatum, quod Matrem simul, et praesidium mihi eripuit. Quis iam fortunae mutationes, et dubios rerum humanarum casus satis mirari quaeat? Quis non diversa praesentibus, contraria expectatis, aut speret, aut timeat? Quis inter tot vicissitudinum ludibria Polycratis ad instar, placidam sibi polliceri ausit felicitarem. Afficiunt nos et perturbant saepe molestiae, et inter delicias semper aliquid saevi nos laedit. Quam maluissimam mortem obire, quam servari in miseriam orbitatis! Quam vo-

luissem annos mihi detractos Tuae Charissima Ma-
ter adiecisse vitae! Patere Beata anima, patere, quo
te immortalem mortalis ego semel compellavero.
Cur mihi natale solum deserenti non aperuisti re-
ctum ad immortalitatem iter? Cur meam anhelan-
ti, Tuam ad quam properabas non detexisti metam.
Certe in media luctus acerbitate, dulcissimum mihi
futurum fuisset, Tuo asidere lectulo, suprema au-
dire mandata, excipere ultima, quae apud DEUM
valent vota, Te moribundam amplecti, pias funde-
re lacrymas, obsequiumque Sanctissimum testari.
Frustratus tamen spe, ubi remedium quaeram, quod
fareiat hoc damnum. AEqviori hanc ferrem sortem
animo, si ad me unum pertineret is dolor, sique in-
de orta calamitas non latius pateret, totusque adeo
hic luctus, in meo solius includeretur pectore. Ne-
mo ex meis propingvis, nemo etiam cognatione me
contingit, qui non moerore fractum debilitatum-
que se fateatur; sed haec pluribus persequi non licet
nec luctus finit. Te interim Clarissime Parens lacry-
mas inter suspiria ducentem si ea mihi vis est tristis
moestusque alloquor! Tibi Charissima vitae socia,
quae curas temperabat, multo gravissimas solabatur
occupationes, molestias levavit iniquiori fato sub-
ducta est ac alieno tempore non tam deseruit quam
praevit. Tu domicili Tui decus, lumen levamen-
tumque curae amisisti. *Sustulit DEUS, pio ut Ezechieli
desiderabile oculorum.* Intercidit praesidium, quo
tutissime semper nitebaris. Sane hoc genus conso-
lationis miserum, ac acerbum esse quod sine lacrymis
exequi, imo ne aggredi me posse non diffiteor. Con-
solationis quippe indigens Tibi in Sacro ordine eme-
rito, praestare meum officium, imbecillitas vetat. Re-

ligio tamen obsequii me admonet, ut inopinatum hunc casum, quibus possum mutuis lenire studeam argumentis, et dignum filio officium per solvam. Facias ergo pro eo ac soles lugendi modum. Placuit DEO ut molestiarum, et dolorum, quos hic perpetua est finis sit, corpusque morbis exhaustum tranquille quiescat, aeternisque gaudiis, familiaritate Beatorum, ineffabilique aspectu DEI perfruatur. Pervulgata est, vel maxime illa consolatio, quam semper in animo simul ac ore habere debemus: Homines nos ut esse meminerimus, ea lege natos ut omnibus telis fortunae proposita sit vita nostra, neque esse recusandum, quo minus ea qua nati sumus conditione vivamus, neque graviter eos casus feramus, quos nullo consilio vitare possumus. Evocat DEus suos, subtrahitque hominibus iuxta ac ex communi miseria temporum perditorum sapienter eripit. Non pessime cum iis actum esse censetur, quibus sine dolore licitum est, mortem beata cum vita commutare, obituque eorum calamitatem, non vitam terminari. Omnia hic intereunt, nec diu possidentur, etsi modica etiam possessio contingit, amittendi metus semper ante oculos versatur. Nec non Tu collige vires Chara Consanguinitas, et cum animo cogita Theatrum esse hanc vitam unde alii citius alii tardius exeunt, et simul personam ponunt. Postremo tandem rationes meae postulant, ut votis precibusque contendam, quo qui nutu suo potest, prostratam luctu Amicorum Coronam et recreet, et opportune reficiat, et auxilio muniat, optima denique semper conditione uti, eam velit, ac iubeat. Hoc desidero, hoc summa religione exposco, hoc spero fore atque confido.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

Honori Supremo
MATRONAE
Generis Nobilitate, Vitae iutegritate, Virtutumqve
qvae Sexum seqviorem ornant, splendore
praestantissimae

DOMINAE
ANNAE ZELI-
ENKIAE,

natalibus *САНПЖЕЕРЯЕ*

VIRI

Plurimum Reverendi, Clarissimi et Amplissimi
DN. JOHANNIS
ZELENKA,

Ecclesiae Augustanae Confessionis, qvae Verusolii
Christo colligitur Sacerdotis, fide orthodoxa,
industria, et meritis conspicui
CONJUGI DESIDERATISSIMAE
XXIII. Decembris Anno aerae Christianae clc clccv.
placide in Domino defunctae:

ex
Observantia atqve pietate, qvae Filium

erga
MATREM Charissimam
decer

Monumentum hoc erigebat
Natus Moestissimus
SAMVEL ZELENKA, S.S. Theol. et Phil. Cultor.

VITEMBERGAE, PRELO HAKIANO.

C. Dio Johanni Bario

que Casaque,
Poli.
Corona,
IS ipse suo.
Ingens
is honos.
e replebit
ora, genæ.
a Fama,
alma suis.
ohibere fluentes,
igra trahent.
Imago
emutiana Sacra.

